

SUSITAIKYMAS

(ATGAILOS
SAKRAMENTAS)

ĮVADAS

Kristus paliko mums Atgailos sakramentą, idant, nusidėjimų varginami, per tikėjimą, gailestį ir išpažinimą rastume atleidimą ir ramybę.

Kuo didesnis mūsų tikėjimas, tuo gilesnis ir nuoširdesnis savųjų kalčių atpažinimas, noras pasitaisyti, pasiryžimas nuodėmes tinkamai išpažinti. Kuo gilesnis mūsų tikėjimas, tuo didesnis džiaugsmas ir laisvės jausmas, kai nuodėmės jau išpažintos.

Atgailos sakramentą sudaro:

Gailestis - tai "sielos skausmas ir pasibaisėjimas padaryta nuodėme, su ryžtu daugiau nenusidėti." Nuo širdies gailesčio priklauso ir atgailos tikrumas. Atsivertimas turi veikti žmogų iš vidaus.

Išpažintis - vidinis širdies tyrimas ir išorinis savęs apkaltinimas Dievo gailestingumo šviesoje. Išpažintis reikalauja atverti savo širdį Dievo tarnui, kuris, veikdamas Kristaus vardu, sprendžia pagal jam suteiktą galią, nuodėmes atleisti ar sulaikyti.

Atsilyginimas - tikrasis atsivertimas atbaigiamas kalčių atsilyginimu, gyvenimo pataisymu ir padarytų skriaudų atitaisymu. Užduodamoji atgaila turi būti tikras vaistas nuodėmei, o gyvenimui - pataisymas.

Išrišimas - kai nusidėjėlis sakramentinėje išpažintyje pareiškia Bažnyčios tarnui savo atsivertimą, Dievas išrišimo ženklu suteikia savo atleidimą, ir taip yra įvykdomas Atgailos sakramentas.

Atgailos sakramente Dievas Tėvas priima grįžtantį sūnų palaidūną; Kristus atsineša ant savo pečių paklydusią avelę ir ją gražina į avidę; ir Šventoji Dvasia savo šventyklą iš naujo pašventina ir pilniau joje apsigyvena.

1985m. Adventas

PASIRUOŠIMO MALDOS

Prašant šviesos ir drąsos

Viešpatie, dangaus Tėve,
pripildyk mano širdį savo Šventąja Dvasia.
Leisk man atpažinti savo kaltes.
Duok man drąsos jas tau tinkamai išpažinti.
Padėk man tikėti tavo atlaidumu.
Pašalink mano kaltę ir nusikaltimą
ir pripildyk mano sielą savąja ramybe.
Siųsk mane pasaulin sustiprintą ir laisvą,
pilną pasiryžimo rytoj būti geresniu.
To prašau tavęs per tavo Sūnų Jėzų Kristų,
mano Viešpatį ir Išganytoją.

GIESMĖ - PASIGAILĖK MANĖS

Pasigailėk manęs, o Viešpatie,
Pasigailėk, o geras Kristau,
Štai pas tave nevertas grįžtu,
Savo kaltes tau išpažįstu,
Pasigailėk manęs.

Garbė aukštybėse, tau, Viešpatie,
Ramybė žemės gerai valiai!
Meldžiu tave, o Visagali,
Atlaidžią rodyk savo galią –
Pasigailėk manęs!

MALDA (Kunigas)

SKAITINYS (Skaitytojas)

Southfield, Michigan

50 PSALMĖ - (50: 3-6; 11-12; 14)

PASIGAILĖK MANĖS, DIEVE!

Pasigailėk manės, Dieve: tu didžiai gailestingas.

Gerumas tavo beribis, - naikinki mano kaltybę.

Grynai nuplauk mano dėmę, numazgok mano kalnę!

Aš savo kaltybę pažįstu, man vis akyse
mana nedorybė.

Aš tau, tik tai tau esu nusidėjęs:

- dariau, ką laikai tu piktybe.

Nuo mano kaltybių nugrėžk savo veidą,
visas nuodėmes mano išdildyk.

Sutverk širdį man tyrą, o Dieve,

- many nepalaužiamą dvasią atnaujink.

Išgelbėk mane, ir būsiu laimingas.

Padaryk mane didžiadvasį!

EVANGELIJA

PAMOKSLAS

SAŽINĖS SAŠKAITA

Amžinosios šviesos šaltini, Šventoji Dvasia,
apšviesk mano protą, pažadink mano atmintį:
leisk man pažinti netobulybes, klaidas ir nuodė-
mes, kuriomis įžeidžiau šiandien savo Viešpatį,

Dievą: būdamas paviršutiniškas maldoje,
piktžodžiaudamas, murmėdamas,
permažai pasitikėdamas Dievu;
nesirūpindamas spręsti iškylančių
abejonių; daugiau pasitikėdamas
kuriuo nors žmogumi, negu tavimi
Viešpatie! Negindamas tavo tiesos,
nesirūpindamas tavo vardo garbe.

(versti)

Artimą: įtardamas, niekindamas, nekęsdamas, pavydėdamas, kerštaudamas, apkalbėdamas, skriausdamas, rodydamas blogą pavyzdį, pritardamas blogoms kalboms, pridengdamas blogą elgesį; nedėkingas tėvams ir auklėtojams; nerūpestingas kitiems padėti, patarnauti.

Save: didžiudamasis, bijodamas žmonių nuomonės, išsisukinėdamas; būdamas neteiskus žodžiuose; neskaistus mintyse, žvilgsniuose, kalbose, veiksmuose; nesantūrus valgydamas ir gerdamas; be tikslo laiką leisdamas, apleisdamas savo pareigas; perdaug išlaidus, žingeidus nereikalingiems dalykams; neatlaidus draugams, ypač tiems, kurie pasijuokė, neįvertino, nepatarnavo.

Tepasigaili manęs visagalis Dievas ir, atleidęs mano nuodėmes tenuveda mane į amžinąjį gyvenimą. Tesuteikia man visagalis ir gailestingas Viešpats mano nuodėmių dovanojimą, išrišimą ir atleidimą.

Gailiuosi, mano Viešpatie, kad tavo valią pažeidžiau ir tavo meilei nusikaltau. Gailiuosi įskaudinęs tave, gerąjį savo Tėvą. Padėk man mokytis iš savo klaidų. Stiprink mano galias, kad rytoj būčiau geresnis. Tvirtybės Dieve, atleisk man ir sutvirtink mane. Per Jėzų Kristų, savo Sūnų, mano Viešpatį. Amen.

Pastaba: Kiekvienas eidamas išpažinties permašto savo nuodėmes, ypač jei turi didelių. Kiekvienas žmogus iš širdies gailisi už nuodėmes, ryžtasi taisyti.

Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos leidinys

IŠPAŽINTIES FORMA (senoji)

Prie klausyklos tyliai persižegnoti:

• Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, Amen.

Po to sveikinti kunigą žodžiais:

• Garbė Jėzui Kristui!

Toliau pasakyti:

• Buvau išpažinties prieš mėnesį (arba du mėnesius) ir pan.)

Atgailą atlikau (arba: atgailą užmiršau atlikti...) Dievui vėl nusidėjau šiomis nuodėmėmis:

.....

Pasakius nuodėmes, toliau sakyti:

• Daugiau nuodėmių nebeatsimenu. Už jas gailiuosi. Žadu stengtis nebenusidėti. Prašau atgailos ir išrišimo.

Po kunigo žodžio, kai jis duoda išrišimą, gailėtis, tris kartus muštis į krūtinę ir pamažu tarti:

• Dieve, pasigailėk manęs nusidėjėlio, -ės!

Po išrišimo kunigas atsisveikina, sakydamas "Garbė Jėzui Kristui" tada atsakyti:

• Per amžius. Amen.

(Kai kurie kunigai atsisveikina naujosios formos žodžiais:

Laikykimės Viešpaties, nes jis geras.

Atgailautojas atsako:

• Nes jo gailestingumas - amžinas!)

Arba: Viešpats atleido tau nuodėmes. Eik ramybėje.

Atlikus išpažintį dera pasimelst, atlikti užduotą atgailą.